

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Caminem a la llum del Senyor

Hi ha paraules que marquen profundament la vida d'una persona, i algunes, especialment les últimes abans de la mort, esdevenen síntesi d'allò que ha estat el seu cor. Molts recordem les que es van difondre del papa Benet XVI: «Senyor, us estimo». També les primeres paraules d'algú que assumeix una responsabilitat acostumen a ser llegides com a orientació del que serà el seu servei. Doncs bé, quines són les primeres paraules que se'ns adrecen en començar aquest temps de l'Advent? Són aquestes: «Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor» (Is 2,5).

Què ens vol dir el Senyor amb aquesta crida? Que l'any que inaugurarem avui, en aquest diumenge primer d'Advent, és una invitació a posar-se en camí sostingut per

la seva llum. I no ho fem solitàriament, sinó com a Església —com a casa de Jacob—, com a família, caminant units, acompanyats pels nostres germans en la fe, sostenint-nos mútuament. I això vol dir que aquest és també un camí sinodal.

La litúrgia, al llarg de tot l'any, ens recordarà aquest camí en la llum. Durant l'Advent, esperarem la llum definitiva, quan Crist vindrà a il·luminar la història i la vida de cadascun de nosaltres en el diumenge sense posta, l'últim dia, quan resuscitarem per participar de la seva vida sense fi. En el Nadal, contemplarem com aquesta llum es fa petita i humil, accessible als nostres ulls i a les nostres mans, perquè puguem reconèixer-la i acollir-la. És el que diu sant Joan: «Nosaltres ho

hem sentit, ho hem vist amb els nostres ulls, ho hem contemplat i ho hem tocat amb les nostres pròpies mans» (1Jn 1,1).

I en la Pasqua, es farà present la força d'aquesta llum que travessa la tenebra del pecat i de la mort, i que il·lumina amb la potència de la resurrecció allò que en el món i en la nostra vida és més fosc. Per això també nosaltres, marcats pel baptisme, som cridats a ser llum: «Que l'estel del matí en trobi encesa encara la flama... Crist, que, tornant d'entre els morts, s'aparegué gloriós als homes com el sol en dia serè» (Anunci de la Pasqua a la Vetlla Pasqual).

Així, finalment, se'ns demana de viure aquesta llum en la quotidianitat: en la pregària constant, en el treball de cada dia, en la vida familiar, en l'ajuda fraterna, en la presència humil al costat dels qui necessiten consol. L'Advent és un temps oportú per renovar aquesta esperança i per deixar-nos il·luminar novament per la promesa de Déu. El món, amb les seves ombres evidents —la violència, els enfrontaments, la solitud, la manca de confiança i de diàleg—, necessita creients que mantinguin encesa la flama de l'esperança. No podem resignar-nos ni tancar-nos en nosaltres mateixos. El Senyor ens crida a caminar a la seva llum: a escoltar més, a perdonar més, a sembrar gestos de pau i fraternitat allà on som.

Us convido a fer-ho amb la joia de saber que no camina sol, Crist camina amb nosaltres, i que la seva llum no serà mai vençuda per cap tenebra. Que aquest Advent renovi la confiança que tot pot ser transformat des de dins si obrim el cor a Crist i deixem que la seva llum guïi les nostres passes cap a un món més humà i més fratern. Caminem, doncs, a la llum del Senyor.

ENTREVISTA

Fer vibrar el cor

YULIETH CARDOZO

La Yulieth és logopeda i cada setmana fa un voluntariat a la Pastoral del Sord de Barcelona, que consisteix a habilitar i rehabilitar les competències lingüísticocomunicatives de persones sordes, a més d'assessorar les famílies. També col·labora amb el Cottolengo. Dona gràcies a Déu per poder ajudar, i així correspondre per tot el que Ell li ha donat. El passat mes d'abril va participar a Roma en el Jubileu de les persones amb discapacitat. Dimecres, 3 de desembre, és el Dia Mundial de les Persones amb Discapacitat.

Com entres en contacte amb el món de les persones amb discapacitat?

Va ser a través del sagrament de la confessió. Parlava del desig del meu cor de servir els més necessitats —i no treballar només per diners—. En aquell moment no sabia que amb qui em confessava era Mn. Xavier Pagès, responsable de la Pastoral del Sord i del Discapacitat, que em va parlar al final d'aquesta col·laboració. La vaig sentir com una crida de Déu i li vaig dir que sí amb molta alegria.

Com vas viure l'experiència del pelegrinatge a Roma?

Va ser única i indescriptible. Un goig. La vaig viure amb plenitud. No cal dir que vaig rebre molt més del que vaig donar, perquè aquestes persones t'aporten quelcom que no es pot comprar amb diners: amor vertader i felicitat; tots somriuen i se senten estimats. Entres a ser part d'una gran família.

Els voluntariats són una manera de donar gràcies per tot el que has rebut?

Són maneres de fer vibrar el cor: és amor d'obres, no de paraules; una crida a l'acció. Com a cristiana, considero que tots estem cridats a administrar els béns que se'ns han concedit i preguntar-nos cada dia si el que faré li agradarà a Déu. La meua fe em fa una persona feliç, perquè no existeix un goig més gran que sentir-me estimada i guiada per Déu cada dia. És meravellós.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Una llum d'esperança al final de la vida

El passat 15 de novembre, amb la participació de l'Institut Borja de Bioètica (IBB), la Universitat Internacional de Barcelona (UIC) va acollir una jornada que portava per títol «El paper de la família al final de la vida: una llum d'esperança». En un temps en què el debat sobre l'eutanàsia és cada vegada més present, aquesta iniciativa convidava a mirar la fragilitat humana des de l'amor i no des de la por. Aquest debat ha suposat una aportació de les universitats catòliques de Barcelona a la reflexió sobre els reptes ètics, familiars i espirituals al final de la vida. S'ha comptat, entre d'altres, amb Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, i la Dra. Gabriella Gambino, subsecretària del Dicasteri pels Laics, la Família i la Vida.

En la nostra societat, on sovint es tem el patiment i es busca evitar-lo a tota costa, la família continua sent l'espai on la vida s'acompanya fins al final amb tendresa. No es tracta d'allargar la vida a qualsevol preu, sinó de cuidar fins a l'últim instant, reconeixent la dignitat que tota persona conserva, fins i tot, en la malaltia i la dependència.

El testimoni de la Maria i la seva mare Carmen ajuda a comprendre'l. La Carmen, malalta d'ELA, va rebutjar l'eutanàsia i va demanar a la seva filla simple-

ment que no la deixés sola. La Maria, en recordar-ho, confirma que aquells mesos finals van ser els més durs, però també els més plens d'amor: «Aprèn el que significa cuidar, esperar i reviure». A casa, envoltada dels seus i sostinguda pels sagraments, la Carmen va partir en pau. «No hi va haver desesperació, sinó una serenitat que només pot venir de Déu», explica la seva filla. Històries com aquesta mostren que l'acompanyament familiar i espiritual pot transformar el final de la vida en un camí de reconciliació i esperança. Davant la cultura del descart, la fe cristiana proclama que cada vida té valor fins a l'últim sospir. En paraules del papa Francesc: «Cuidar no significa obstinar-se, sinó estimar fins al final.»

Jornades com aquesta volen precisament promoure aquesta cultura de la cura. Perquè metges, teòlegs, familiars i agents pastorals reflexionin junts sobre com la família es converteix en llar i escola d'humanitat davant el dolor. No es tracta només de parlar de la mort, sinó de redescobrir el sentit profund de la vida. Perquè quan una vida arriba al seu final, el que més es necessita no és una solució ràpida, sinó presència, amor i fe compartida: aquesta llum d'esperança que cap llei pot substituir.

SECRETARIAT DIOCESÀ D'ATENCIÓ PASTORAL A PERSONES AMB DISCAPACITAT

La Paraula en Llengua de Signes

MN. F. XAVIER PAGÈS I CASTAÑER

Director del Secretariat diocesà d'atenció pastoral a persones amb discapacitat

Amb motiu del Dia Internacional de les persones amb discapacitat i l'inici de l'any litúrgic —cicle A—, l'app del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL) incorpora una nova funció per pregar amb la Litúrgia de les Hores que permet veure els evangelis dominicals en Llengua de Signes Catalana amb un vídeo amb imatges 3D. Aquesta iniciativa vol afavorir una participació més plena de les persones sordes en la vida litúrgica i, per tant, expressa el compromís amb la inclusió i l'accessibilitat.

El projecte és fruit del treball conjunt entre el CPL, el Secretariat diocesà d'atenció pastoral de persones amb discapacitat i alguns membres de l'Església Evangèlica, ja que des de fa més de quinze anys s'està duent a terme la traducció de la Bíblia en Llengua de Signes. Una iniciativa que representa un veritable exercici d'ecumenisme. A finals de l'any 2026,

si Déu vol, ja estarà publicat tot el Nou Testament. Aquesta novetat s'emmarca en una línia de millora constant de l'aplicació. Pròximament, el CPL preveu, d'una banda, que s'incorpori la Llengua de Signes Catalana a la resta de lectures de la Litúrgia de la Paraula Dominical; i, d'altra banda, que les lectures també puguin escoltar-se, i així oferir una experiència més rica i adaptable a les necessitats de cada persona.

Amb aquestes incorporacions, l'app de la Litúrgia de les Hores del CPL es consolida com una eina viva, actualitzada i al servei de tot el Poble de Déu, que ajuda a viure la pregària de l'Església en el dia a dia i obre nous camins per fer accessible la litúrgia a tothom.

Poden descarregar-se
l'app del CPL
a la seva botiga d'apps

Lectures de la missa diària i santoral

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Is 4,2-6 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10, 21-24].

Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37].

Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes. Sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7, 21,24-27].

Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església. Santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gálvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31].

Sant Dalmau o Dalmat (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Gerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Dissabte [Is 30,19-21,23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1,6-8].

Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X). Sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torrelló; santa Aseila, vg. Santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fund. Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. ■ † Diumenge vinent, diumenge II d'Advent (lit. hores: 2a setm.)

[Is 11,1-10 / Sl 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església. Sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

Intencions del Sant Pare per al mes de desembre

Preguem perquè els cristians que viuen en contextos de guerra o conflicte, especialment a l'Orient Mitjà, siguin llavors de pau, de reconciliació i d'esperança.

DIUMENGE I D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem.

Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè, de Sió, en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor».

Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra.

Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor». / Ja han arribat els nostres peus / al teu llinar, Jerusalem. R.

És allà que pugen les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu». / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home, passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fora pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fora presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén.

En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sión saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén».

Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzaré la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra.

Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre».

COMENTARI

Veniu, Senyor Jesús

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Avui és el primer diumenge d'Advent. Avui a l'Església comencem un nou any litúrgic, amb un nou cicle de lectures de la Paraula de Déu amb l'Evangeli segons sant Mateu. La paraula Advent o Adveniment, del llatí *Adventus*, vol dir arribada i també espera. Amb la paraula *Adventus* es tradueix la grega *Parusia* que significa l'expectació de la vinguda gloriosa de Crist.

En el primer diumenge d'Advent, segons un antic costum, es llegeix a l'Evangeli un fragment de l'anomenat «Discurs o Sermó escatològic de Jesús». És un resum del seus ensenyaments sobre la mort, la mort personal i la fi del món amb la vinguda gloriosa o *parusia*. La mort i la nostra mort corporal, personal, ni ens espanta ni ens pertorba. Parafrasejant a santa Teresa d'Àvila que parlant de l'oració, després de dir que és un tracte d'amistat, afegeix: «esperem al qui ve sabent que ens estima i que nosaltres també estimem». Els cristians som advent. La nostra fe dona seguretat a la nostra esperança i cantem amb alegria com els pelegrins que pujaven a Jerusalem (S/121). Preguem amb la litúrgia: «Veniu, Senyor Jesús.»

Esperar —l'actitud primordial de l'Advent— no és simplement deixar passar el temps, és restar deserts, vigilants, no perquè no ens sorprenguin amb una malifeta sinó per acollir aquell que ve a nosaltres, el Senyor que ens estima. Com sant Agustí, després de la seva conversió, exclamem «Senyor, ens heu fet per a Vós i el nostre cor només troba el seu repòs amb Vós». Estar a punt, estar preparats, perquè el Senyor vindrà a l'hora menys pensada, és un estímul per trencar amb la monotonia, la rutina i la mandra, per viure en el goig de l'encontre amb Déu del que Nadal és primícia.

La mort, i la vinguda del Senyor, ens sorpren sempre. Sabem certament que ha d'arribar. A vegades els metges fixen un termini, bastant encertat, però mai estem preparats per a aquesta visita per més que ens l'anuncien. A l'Índia, la mort l'anomenen *atithi* que traduït vol dir «la sense data» perquè sempre arriba sense anunciar-se. Res, ni un correu electrònic ni un missatge de WhatsApp. Res. Sense anunciar-se. Per això insisteix que estiguem preparats. Però no ens preparariem tancant la porta sinó obrint les portes del nostre cor als altres. Aquesta és la millor preparació de la que mai ens pensem.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 1 de desembre, a les 11 h. Recés d'Advent del clergat a Caldes de Montbui. Predica Mons. Xavier Gómez OP, bisbe de Sant Feliu de Llobregat. / **A les 17 h,** trasllat de les restes de la beata Josefina Saulea OP al monestir de Sant Domènec de Guzman a Sant Cugat del Vallès.

Dimecres 3 de desembre, a les 19 h. Reunió de la Comissió de Sosteniment en el Bisbat.

Dijous 4 de desembre, a les 11 h. Acte institucional amb motiu del 30 aniversari del Centre Sara a la parròquia del Santíssim Salvador de Sabadell. / **A les 19 h,** reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics en el Bisbat.

Divendres 5 de desembre, a les 11 h. Sessió del Col·legi de Consultors en el Bisbat.

Dies 5 al 7 de desembre. Convivència del Seminari a Tartera (Cerdanya).

Diumenge 7 de desembre, a les 12 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa a Sant Andreu de Vallgorguina i beneeix la nova porta del temple. / **A les 19 h,** vetlla interdiocesana de la Immaculada a la Basílica de la Mercè de Barcelona.

Dilluns 8 de desembre, a les 12 h. El Sr. Bisbe presideix la Missa en la Solem-

nitat de la Immaculada a la Catedral i participa en els actes de la festa del Centre Social Catòlic de Terrassa. / **A les 19 h,** el Sr. Bisbe presideix a Caldes de Montbui la cloenda del Curset de Cristiandat.

Notícies

Indulgència plenària al Santuari de Schoenstatt. Amb motiu del centenari de l'Institut de les Germanes de Maria de Schoenstatt, el Sant Pare ha concedit el do de la indulgència plenària per a tots els santuaris, esglésies i capelles de Schoenstatt que es trobin sota la responsabilitat d'aquesta comunitat, durant tot l'any jubilar, des de l'1 d'octubre del 2025 fins al 26 de novembre. A la nostra diòcesi tenim el Santuari de Schoenstatt de Valldoreix, amb les portes obertes per rebre tothom que vulgui acostar-se a rebre aquest regal amb anhels de conversió, ja sigui com a parròquia, col·legi, família o individualment.

Sessió del Consell Pastoral Diocesà.

Dissabte 22 de novembre, al matí, va tenir lloc en el Bisbat la sessió ordinària del Consell Pastoral Diocesà. En aquesta ocasió, els consellers van reflexionar sobre una de les prioritats per a aquest curs, que és reforçar el sentit de pertinença a l'Església, i van suggerir al Sr. Bisbe propostes concretes per fer-ho a la parròquia, a l'arxiprestat i a nivell diocesà.

Trobades de renovació parroquial.

La Delegació general d'Evangelització i Formació organitza mensualment trobades de preveres i diaques a Caldes de Montbui un dilluns al matí, per reflexionar sobre la renovació de les parròquies en clau evangelitzadora. En les dues que s'han fet fins ara s'ha compartit la reflexió sobre la celebració de la Missa i la creació d'equips evangelitzadors.

Confirmacions

Dissabte 22 de novembre, a les 20 h, a Parets del Vallès: 14 joves i adults.

Diumenge 23 de novembre, a les 11 h, a la Sagrada Família de Terrassa: 8 joves.

In memoriam

Defunció de Mn. Josep Rius-Camps.

El dimecres 19 de novembre de 2025 va morir a Barcelona Mn. Josep Rius-Camps, prevere de l'Església de Terrassa, a l'edat de 92 anys. Havia nascut a Esparreguera l'any 1933. Rebé l'ordenació sacerdotal el 1957. S'especialitzà en estudis bíblics i es dedicà a la investigació i a la docència. Des de l'any 1980 era rector de Sant Pere de Reixac. Descansi en pau.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Caminemos a la luz del Señor

Hay palabras que marcan profundamente la vida de una persona, y algunas, especialmente las últimas antes de la muerte, se convierten en síntesis de lo que ha sido su corazón. Muchos recordamos las que se difundieron del papa Benedicto XVI: «Jesús, te amo». También las primeras palabras de alguien que asume una responsabilidad suelen ser leídas como orientación de lo que será su servicio. Pues bien, ¿cuáles son las primeras palabras que se nos dirigen al empezar este tiempo de Adviento? Son estas: «Casa de Jacob, venid, caminemos a la luz del Señor» (Js 2,5).

¿Qué nos quiere decir el Señor con esta llamada? Que el año que inauguramos hoy, en este domingo primero de Adviento, es invitación a ponerse en camino sostenido por su luz. Y no lo hacemos individualmente, sino como Iglesia —como casa de Jacob—, como familia, caminando unidos, acompañados por nuestros hermanos en la fe, sosteniéndonos mutuamente. Y esto significa que éste es también un camino sinodal.

La liturgia, a lo largo de todo el año, nos recordará ese camino en la luz. Durante el Adviento, esperaremos la luz definitiva cuando Cristo vendrá a iluminar la historia y la vida de cada uno de nosotros en aquel domingo definitivo, el último día, cuando resucitaremos para participar de su vida sin fin. En la Navidad, contemplaremos cómo esta luz se hace pequeña y humilde, accesible a nuestros ojos y a nuestras manos, para que podamos reconocerla y acogerla. Es lo que dice san Juan: «Nosotros lo hemos oído, lo hemos visto con nuestros ojos, lo hemos contemplado y lo hemos tocado con nuestras propias manos» (Jn 1,1).

Y en la Pascua, se hará presente la fuerza de esa luz que atraviesa la tiniebla del pecado y de la muerte y que ilumina con la potencia de la resurrección todo lo que hay en el mundo y en nuestra vida de más oscuro. Por eso también nosotros, marcados por el bautismo, estamos llamados a ser luz: «Que la estrella de la mañana en-

cuentre encendida todavía la llama... Cristo, que, volviendo de entre los muertos, se ha aparecido glorioso a los hombres como el sol en día sereno» (Anuncio de la Pascua, en la Vigilia Pascual).

Así, finalmente, se nos pide vivir esta luz en lo cotidiano: en la oración constante, en el trabajo de cada día, en la vida familiar, en la ayuda fraterna, en la presencia humilde junto a quienes necesitan consuelo. Adviento es un tiempo oportuno para renovar esta esperanza y para dejarnos iluminar nuevamente por la promesa de Dios. El mundo, con sus evidentes sombras —la violencia, los enfrentamientos, la soledad, la falta de confianza y de diálogo—, necesita creyentes que mantengan encendida la llama de la esperanza. No podemos resignarnos ni encerrarnos en nosotros mismos. El Señor nos llama a caminar a su luz: a escuchar más, a perdonar más, a sembrar gestos de paz y fraternidad allá donde estamos.

Os invito a hacerlo con la alegría de saber que no camina solo, Cristo camina con nosotros, y que su luz nunca será vencida por tiniebla alguna. Que este Adviento renueve en nosotros la confianza de que todo puede ser transformado desde dentro si abrimos el corazón a Cristo y dejamos que su luz guíe nuestros pasos hacia un mundo más humano y fraterno. Caminemos, pues, a la luz del Señor.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

